

Amb Chesterton a Sitges

Dv, 21/08/2020 per Catalunya Religió

(Ramon Bassas-CR) La [Sílvia Coll-Vinent](#) està immersa en posar en marxa el [Centre de Documentació G. K. Chesterton](#). «I [Sitges](#) és un lloc emblemàtic del viatge de Chesterton a Catalunya del maig de 1926. Els habitants de l'època el recorden que pujava cap al tard a l'església, després del seu passeig per la Ribera», ens diu. Al Centre, que acull el Fons de Josep Carbonell sobre l'autor, es conserva documentació sobre aquesta estada, i sobre la que hi va fer uns anys més tard, també al maig, de camí cap a Florència, per participar al Maggio Fiorentino de 1935, just un any abans de morir. «Són dues visites que a Sitges es rememoren en un monòlit situat a la Ribera», rebla.

És per això que aquesta professora de literatura a la Facultat de Filosofia de Catalunya (URL), i també a la Facultat Antoni Gaudí, que ha participat en la coordinació de màsters i postgraus d'humanitats i de patrimoni cultural eclesiàstic, ens [proposa](#) visitar l'[església de Sant Bartomeu i Santa Tecla](#), de Sitges, que és vora el mar, com la de Santa Maria de Cadaqués, que també havia pensat en recomanar-nos. «Si n'he de triar ara una, però, em quedo amb aquesta darrera, perquè dona ben bé una imatge típica de la vila, alçada en un turó, amb els seus dos campanars, mirant a la Ribera...». Realment, forma part de l'*sky line* de Sitges i no té pèrdua. És a la plaça del Baluard, i s'hi pot accedir des del poble o des del passeig, per les escales. Aquestes escales em fan pensar en una divertidíssima comèdia negra de Berlanga, "[¡Vivan los novios!](#)", rodada en aquest escenari.

Sant Bartomeu i Santa Tecla és un temple barroc del s. XVII, amb tres naus. «Destaquen els dos campanars diferents, un de quadrat amb el rellotge», ens guia. «El contingut de l'interior és interessant, per una barreja especial de nou i vell: al costat de retaules renaixentistes (com el que resta del de Sant Bartomeu i Santa Tecla, del pintor napolità **Nicolau de Credença**) o barrocs trobem les pintures de **Darius Vilàs** del presbiteri i cúpula del Santíssim, encarregades pel mecenes nordamericà **Charles Deering**». Recomana fer un cop d'ull a la [web](#) de Catalonia Sacra per saber-ne més.

La Sílvia va descobrir aquesta església durant la seva recerca sobre la influència de Chesterton a Catalunya, «ja fa uns quants anys». Va ser amb l'ajut de **Josep Carbonell** «curiosament, l'amfitrió de la visita de Chesterton a Sitges també es deia Josep Carbonell, l'escriptor i activista cultural que va fundar *L'Amic de les Arts* el 1926», afegeix, i també de l'Arxiu municipal de Sitges. «Em vaig adonar de la importància del lloc en la vida viatgera de l'escriptor». En quedo admirat perquè Chesterton és un dels meus escriptors favorits i fantasejo amb un estrambòtic crim que hagués de resoldre el pare Brown en aquesta vila del Garraf.

Un cop som a Sitges, cometríem un pecat si no continuéssim la visita als [museus](#) de la vila, sobretot el Museu del Cau Ferrat i el de Maricel. «Seguint amb el recorregut de Chesterton, ell es va quedar impressionat per la talla del segle XVI, atribuïda a **Pedro de Mena** o un deixeble seu, conservada al Cau Ferrat. L'estada chestertoniana a Sitges tindria quatre punts imprescindibles: l'antic Hotel Subur, on s'hi va estar, el passeig de la Ribera (hi ha una foto d'ell assegut en un banc de pedra, al costat d'una nena de Sitges), el Cau Ferrat i l'església parroquial.»

La Sílvia parla amb passió de la seva feina. «M'he dedicat especialment a les relacions entre cristianisme i cultura i literatura, i formo part d'un grup de recerca de simbologia en l'art occidental de la Facultat de Filosofia, des del qual treballem sobre qüestions de patrimoni, cultura, història, art i literatura, sempre des d'una perspectiva transversal i en connexió amb el teixit cultural i religiós de la ciutat», m'explica.

Aquestes vacances es quedarà a Barcelona, «com tants altres barcelonins i barcelonines» diu resignada. «Esperem que els nostres governants ajudin a tenir millor cura de la cultura, que vol dir dels museus, biblioteques, cinemes i equipaments, les esglésies i el patrimoni cultural i artístic en general, perquè puguem fer una vida al màxim de normalitzada possible, amb totes les precaucions i la disciplina que calgui. Hem de conviure amb el virus, però això no vol dir que no es puguin posar els mitjans per reprendre la vida cultural de la ciutat perquè tots en puguem gaudir.» Sí senyora.

Creu que aquests mesos de confinament «ens ha ajudat a viure i a conviure amb més humilitat i més solidaritat. Són paraules que sonen bé i que costen de dur a la pràctica, i aquests mesos hem vist molts exemples de bones pràctiques en aquest sentit, potser més a petita escala que a gran escala.» I també en l'àmbit docent i acadèmic. «Hem après a situar-nos en l'aula virtual, enyorant el contacte amb els alumnes. Crec que serà un repte de futur saber combinar amb sensatesa les dues formes d'ensenyament, presencial i virtual.» Tant de bo.